

Boudo, budko

1. Popros rodiče, ať ti přečtou pohádku.

Na paloučku uprostřed lesa stála malá budka. Přišla k ní myška Hrabalka. Zaklepala na dveře a zeptala se: „Boudo budko, kdo v tobě přebývá?“ Nikdo se neozval, tak myška vešla dovnitř a pěkně se v chaloupce zabydlela.

O několik dnů později k budce přiskákala žabka Kuňkalka. Zaťukala na dveře a zeptala se: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

Z chaloupky se ozvalo: „Já myška Hrabalka. A kdo jsi ty?“

„Já jsem žabka Kuňkalka. Mohla bych tu s tebou bydlet?“

„Pojď, budeme tu bydlet spolu. Když nás bude víc, nebudeme se bát vlka nic.“

A tak spolu v budce spokojeně žily myška s žabkou.

Zanedlouho kolem hopkal zajíček. Zastavil se, zaťukal na dveře a povídá: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, a kdopak jsi ty?“ představily se myška se žabičkou.

„Já jsem zajíček Ušáček. Mohl bych tu s vámi bydlet?“ zeptal se zajíček.

„Jistě, zajíčku, pojď k nám, když nás bude víc, nebudeme se bát vlka nic.“

Po čase k budce zabloudil kozlík. Zaťukal na dveře a povídá: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, a kdopak jsi ty?“

„Já jsem kozlík Roháček. Mohl bych tu s vámi bydlet?“ zeptal se kozlík.

„Můžeš, kozlíčku, pojď k nám, když nás bude víc, nebudeme se bát vlka nic.“

Zvířátka spolu hospodařila a bylo jim veselo. Až jednou přišel k budce medvěd. Zastavil se, zabouchal a povídá: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

„Já myška Hrabalka, já žabka Kuňkalka, já zajíček Ušáček, já kozlíček Roháček, a kdopak jsi ty?“ zeptala se vystrašeně zvířátka.

„Já jsem medvěd Všechnosněd a chtěl bych s vámi bydlet.“

Zvířátka se lekla a před medvědem utekla oknem.

Medvěd na nic nečekal, otevřel dveře a chtěl vlézt dovnitř. Byl ale moc velký a budku zbořil.

A ostatní zvířátka? Ta si v lese postavila novou chaloupku a vesele si žila dál.

